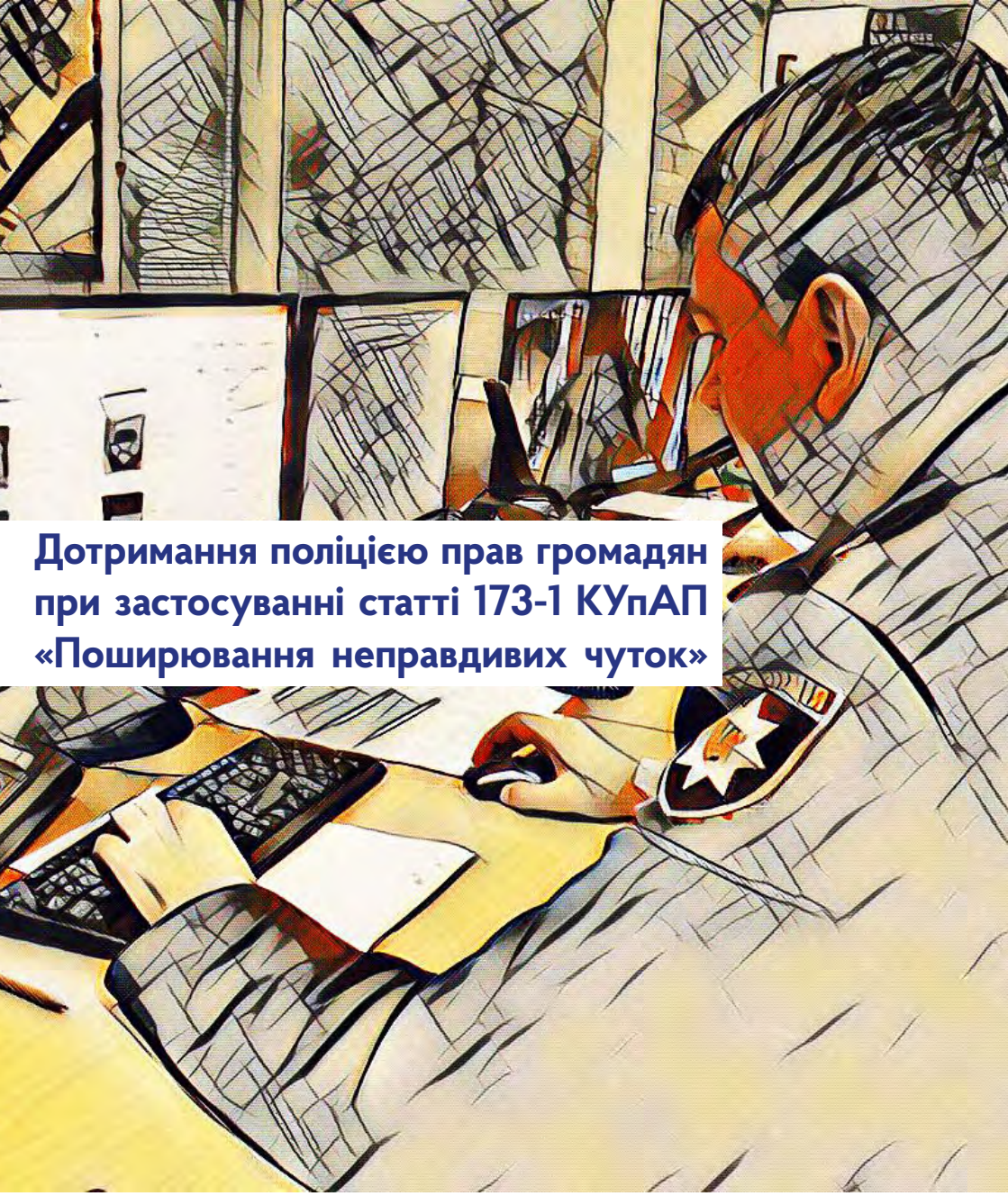

Дотримання поліцією прав громадян при застосуванні статті 173-1 КУпАП «Поширювання неправдивих чуток»

Асоціація УМДПЛ UMDPL Association
EUROPEAN ENDOWMENT FOR DEMOCRACY
Canada

У поданому звіті висвітлено особливості застосування статті 173-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення органами Національної поліції України.

Укладач: **Володимир Батчаєв**
Дизайн та макет: **Ольга та Степан Золотарі**

Дотримання поліцією прав громадян при застосуванні статті 173-1 КУпАП «Поширювання неправдивих чуток» / В. Батчаєв. — Київ: Асоціація УМДПЛ, 2020. — 20 с.

Цей звіт опубліковано за підтримки Європейського фонду за демократію (EED). Його зміст не обов'язково відображає офіційну позицію EED. Інформація чи погляди, висловлені у цьому матеріалі, є виключною відповідальністю його авторів.

Звіт розповсюджується відповідно до ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International.

Асоціація УМДПЛ, 2020

Зміст

Вступ 5

Аналіз застосування поліцією статті 173-1 КУпАП
«Поширювання неправдивих чуток» 9

Типові порушення прав громадян
при оформленні матеріалів за статтею 173-1 КУпАП 11

Висновки 17

Рекомендації 18

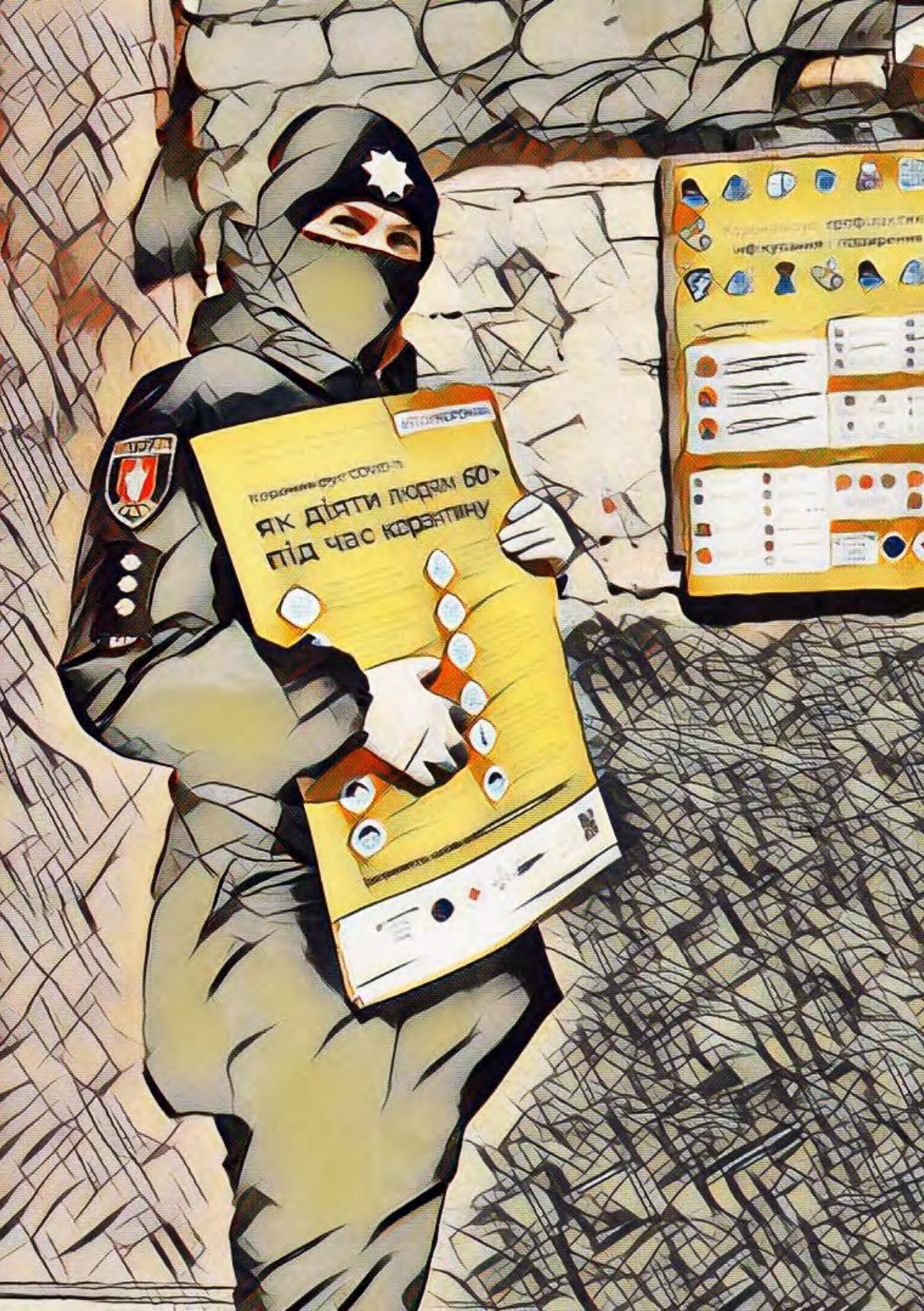
Як діяти людям 60+
під час карантину

Вступ

Оголошення Всесвітньою організацією охорони здоров'я світової пандемії COVID-19 зумовило запровадження у багатьох державах не тільки карантинних, а й інформаційних обмежень, що було цілком прогнозованим. Оприлюднені економістами і політиками сценарії неминучого скорочення обсягів виробництва, спаду ділової активності, зростання безробіття, згортання соціальних ініціатив, самоліквідації середнього та малого бізнесу викликали у людей острах за своє майбутнє та призводили до відвертого невдоволення діями влади. З суто медичної проблеми пандемія швидко перетворювалась на фактор соціальної та політичної напруженості, в першу чергу в країнах, які не мали можливості забезпечити підтримку належного рівня життя населення у період карантину.

Розуміючи це, кожна держава у свій спосіб намагалась запобігти процесам дестабілізації суспільства, в тому числі вдаючись до посилення контролю за медіаресурсами та запроваджуючи обмеження на свободу вираження думок і поглядів.

Україна не стала виключенням — нетривала фаза сприйняття громадянами необхідності карантинних обмежень, досить швидко змінилась незгодою з діями уряду. До поширення протестних настроїв призвели два основних чинника — брак інформації та непопулярні, а іноді й вочевидь помилкові рішення влади.

Слід зазначити, що офіційне інформування населення про загрози COVID-19 та шляхи мінімізації небезпеки мало фрагментарний та суперечливий характер, що, подекуди, лише підкреслювало нелогічність рішень влади. Наприклад, в той час, коли медики через ЗМІ рекомендували прогулянки на свіжому повітрі для вентилювання легень, уряд вводив заборону на відвідування парків, скверів і лісопаркових зон.

Запровадження надмірно суворих карантинних обмежень, відсутність ефективних компенсаторних механізмів із запобігання падінню доходів населення, нерівні умови для ведення бізнесу різними соціальними групами, зростання цін на найбільш затребувані медичні й продовольчі товари обурювали українців, дискредитували управлінські методи влади і де-

монстрували її неспроможність протистояти викликам «коронавірусної кризи».

На погіршення рівня свого життя громадяни відреагували різкою критикою державного апарату, уряду і правлячої політичної сили на чолі з Президентом, використовуючи для цього можливості Інтернету, перед усім соціальні мережі. У відповідь правоохоронні органи посилили моніторинг даного сегменту інформаційного простору України та, застосовуючи адміністративний примус, намагались зменшити обсяги як неправдивої інформації стосовно COVID-19, так й контенту з негативною оцінкою дій влади.

«Впевнені, що наша країна спокійно пройде цей непростий період. А ті, хто хоче розхитати ситуацію, обов'язково опиняться під особливою увагою Департаменту контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки СБУ», — попереджає населення на своїй сторінці Facebook Служба безпеки України.

Аналіз застосування поліцією статті 173-1 КУпАП *«Поширювання неправдивих чуток»*

На відміну від низки країн колишнього соціалістичного табору (Російська Федерація, Угорщина, Республіка Вірменія), влада України утрималась від спокуси прийняти окремий нормативно-правовий акт для боротьби з небажаною інформацією, пов'язаною з епідеміологічною ситуацією та запровадженням карантину в державі. Спроба регулювати та обмежувати таку інформацію здійснювалась виключно за рахунок активізації застосування правоохоронцями статті 173-1 КУпАП «Поширювання неправдивих чуток».

Стаття 173-1. Поширювання неправдивих чуток

Поширювання неправдивих чуток, що можуть викликати паніку серед населення або порушення громадського порядку, —

тягне за собою накладення штрафу від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням двадцяти процентів заробітку.

Правом складати протоколи за вказаною статтею наділені уповноважені на те особи Національної поліції України (стаття 255 КУпАП), розгляд цієї категорії справ віднесено виключно до компетенції суду (стаття 221 КУпАП).

Слід зазначити, що стаття була введена до Кодексу України про адміністративні правопорушення ще за часів СРСР у квітні 1990 року і до березня 2020 року застосовувалась порівняно зрідка. Так, за весь **2019 рік,** згідно даних Єдиного державного реєстру судових рішень, у судах було розглянуто лише **15 справ** за статтею 173-1 КУпАП.

З введенням в країні карантину, ситуація кардинально змінилась. 09.06.2020 Служба безпеки України на своєму офіційному сайті **відрапортувала,** що менш, ніж за 3 місяці карантинних заходів ***«173 особи притягнуто до адміністративної відповідальності** за поширення неправдивих чуток у межах статті 173-1 КУпАП».*

Проте, дані Єдиного державного реєстру судових рішень **не підтверджують оприлюднені СБУ відомості** про кількість покараних громадян. Відповідно до наявних у реєстрі рішень, за чотири місяці карантину, в період **з 12.03.2020 по 20.07.2020,** судами було розглянуто **132 справи** за статтею 173-1 КУпАП, а до адміністративної відповідальності **притягнуто 44 особи, що майже в 4 рази менше, ніж прозвітувалось СБУ**.

Разом з тим, ця статистка вказує — за чотири місяці карантину суди розглянули протоколів за поширювання неправдивих чуток **у 9 разів більше, ніж за весь 2019 рік.**

Різке зростання кількості направлених поліцією до суду протоколів, як і оприлюднення СБУ звіту з очевидним перебільшенням досягнутих показників, свідчить — правоохоронців націлювали на посилення контролю за інформаційним полем і вимагали звітності про належну результативність роботи у цьому напрямку. Подібний тиск, враховуючи специфіку статті 173-1 КУпАП, не міг не призвести до порушень прав й свобод громадян при її застосуванні.

Про масштабність таких порушень наочно свідчить судова практика — **розглянувши 132 адміністративні справи за вказаною статтею, суди лише у 44 випадках (33,3%)** прийняли рішення про притягнення звинуваченої особи до відповідальності.

У **Черкаській та Чернігівській** областях поліцейські направили до суду по 9, а у **Кіровоградській** області — 6 протоколів за статтею 173-1 КУпАП, але у жодному випадку судді не визнали факт поширювання неправдивих чуток доведеним і закрили провадження у цих адміністративних справах за відсутністю складу правопорушення.

Найбільшу активність у складанні протоколів за статтею 173-1 КУпАП продемонстрували поліцейські **Дніпропетровської** (15 протоколів за якими покарано 7 осіб), **Хмельницької** (13 протоколів, покарано 5 осіб) та **Львівської** (11 протоколів, покарано 4 особи) областей.

В той же час, правоохоронці **міста Києва, Запорізької та Одеської** області адміністративних справ за поширювання неправдивих чуток до суду взагалі **не направляли.**

Таблиця 1. Співвідношення кількості накладених судами адміністративних стягнень до кількості розглянутих справ за статтею 173-1 КУпАП

Область	Кількість розглянутих судами справ	Кількість накладених адміністративних стягнень	%
Вінницька	4	1	25%
Волинська	3	2	66,7%
Дніпропетровська	15	7	46,7%
Донецька	4	4	100%
Житомирська	10	3	30%
Закарпатська	3	3	100%
Запорізька область	–	–	–
Івано-Франківська	3	2	66,7%
Київська	3	3	100%
Кіровоградська	6	0	0
Луганська	5	1	20%
Львівська	11	4	36,4%
Миколаївська	1	0	0
Одеська	–	–	–
Полтавська	8	3	37,5%
Рівненська	2	0	0
Сумська	3	0	0
Тернопільська	6	1	16,7%
Харківська	3	2	66,7%
Херсонська	9	3	33,3%
Хмельницька	13	5	38,5%
Черкаська	9	0	0
Чернівецька	3	0	0
Чернігівська	9	0	0
м. Київ	–	–	–
Україна	132	44	33,3%

Привертає увагу, що правоохоронці досить прискіпливо і часом упереджено реагували на публічну критику «антикоронавірусних» ініціатив влади з боку пересічних українців, припускаючи, що це може призвести до панічних настроїв у суспільстві. В той же час, поширення сумнівної інформації з боку самих можновладців у контексті статті 173-1 КУпАП не розглядалось.

Головний санітарний лікар України Віктор Ляшко в ефірі телеканалу «Україна 24» визнав, що закривати парки та сквери на період карантину з точки зору епідеміології не було потреби. Ці заходи влада застосувала, щоб ***психологічно вплинути на українців і створити у людей з'явилося відчуття небезпеки,*** *а отже і необхідності дотримання карантинних заходів, які впроваджував уряд.*

Слід вказати і на те, що у багатьох випадках поліцейські намагались притягнути громадян до адміністративної відповідальності за статтею 173-1 КУпАП не з власної ініціативи, а за рекомендацією Служби безпеки України. На це вказують судові рішення, з тексту яких видно, що, обґрунтовуючи звинувачення у поширенні неправдивих чуток, поліцейські часто посилались на отримані листи та довідки з СБУ.

Типові порушення прав громадян при оформленні матеріалів за статтею 173-1 КУпАП

3.1. Складання на громадян протоколів за відсутності у їх діях чітких ознак скоєння адміністративного правопорушення.

З диспозиції статті є очевидним, що саме по собі розповсюдження недостовірних чуток не повинно розглядатись поліцією, як порушення статті 173-1 КУпАП. Закінчене правопорушення формують у своїй сукупності два елементи – «неправдивість» інформації та можливість настання від її поширення негативних наслідків у вигляді паніки серед населення або порушень громадського порядку. Однак, дуже часто поліцейські намагались притягнути громадян до відповідальності просто за поширення «фейкової» інформації, без попереднього виваженого оцінювання рівня її гіпотетичної небезпеки для держави й суспільства.

Суддя Павлоградського міськрайонного суду Дніпропетровської області закрила провадження стосовно громадянки, яка у соціальній мережі «Вконтакте» опублікувала публікацію про створення служби для безкоштовного обстеження населення і організовану видачу масок та тестів на виявлення вірусу. У своїй постанові суддя зазначила, що попри неправдивість публікації, вона не могла викликати паніку та призвести до порушень правопорядку. Крім того, соціальна мережа «Вконтакте» не має широкого поширення серед населення, оскільки з травня 2017 року вона заборонена в Україні і доступ до неї заблокований (справа № 185/3205/20).

Суддя Лисичанського міського суду Луганської області відмовила у притягненні до відповідальності громадянина, який на власній сторінці соціальної мережі «Facebook» 01.04.2020 розмістив жартівливий пост про те, що у зв'язку з карантином магазин СІЛЬПО «знижує ціни на усі товари на 80%. Вхід не більше 10 осіб». Обґрунтовуючи таке своє рішення, суддя зауважила, що, незважаючи на явну абсурдність,

ця інформація не могла викликати паніку серед населення чи якимось чином призвести до порушень громадського порядку, а це «свідчить про відсутність такої обов'язкової складової адміністративного правопорушення, як об'єктивна сторона» (справа N° 415/2520/20).

Суддя Нетішинського міського суду Хмельницької області закрив адміністративну справу стосовно громадянина, який у відеочаті «Чат рулетка» спілкувався з невідомою особою та розповів їй неправдиву інформацію, яка у подальшому була поширена в мережі «Youtube». У постанові про закриття провадження через відсутність складу правопорушення суддя зазначив, що «виходячи з інформації на відеозапису, вона не могла в силу свого змісту викликати будь-якої паніки та не містила будь-яких закликів до порушення громадського порядку». Крім цього, громадянин був переконаний, що його розмова з незнайомцем є приватною і не буде розповсюджена в мережі Інтернет (справа N° 679/660/20).

У багатьох випадках поліцейські складали на громадян протоколи без доведення факту недостовірності розповсюдженої ними інформації.

Суддя Біловодського районного суду Луганської області закрив провадження у справі стосовно особи, яка на своїй сторінці «Facebook» розмістила пост про людей, нібито хворих на COVID-19, в зв'язку з тим, що у наданих поліцією матеріалах справи відсутні докази неправдивості інформації і вона взагалі ніяким чином не перевірялась. Крім того, як вбачається із змісту опублікованого у «Facebook» посту, в ньому, скоріш, ставилось запитання до людей, ані ж стверджувалось про факт хвороби (справа N° 408/1130/20-п).

Суддя Сєвєродонецького міського суду Луганської області не визнав особу винуватою у порушенні статті 173-1 КУпАП, оскільки поліція не тільки не довела факт неправдивості поширюваної інформації, а й взагалі не конкретизувала її зміст в протоколі, лише зазначивши, що інформація «пов'язана з тематикою коронавірусу» (справа N° 428/2536/20).

Суддя Олександрійського міськрайонного суду Кіровоградської області закрив провадження стосовно громадян-

ки, яка оприлюднила в Інтернеті відео про те, що працівники швидкої допомоги не приїхали на її виклик. При цьому у постанові суддя пояснив мотиви свого рішення наступним: «у протоколі не зазначено чи є ця інформація недостовірною, чи є це повідомлення чуткою і чи дійсно швидка не приїхала за викликом. Суду не надано жодного доказу, який би свідчив на неправдивість вказаної у протоколі інформації. Усі свідки, пояснення яких надані суду разом з протоколом, підтверджують або не заперечують зазначений факт, лише надаючи різне тлумачення причин неприїзду швидкої медичної допомоги за викликом» (справа N° 398/1263/20).

Встановлення наявності в оприлюднених матеріалах ознак скоєння порушення статті 173-1 КУпАП стало для поліції завданням непростим, перед усім, через **ймовірнісний характер зв'язку** між опублікованою інформацією та наслідками у вигляді виникнення паніки або порушень громадського порядку. З іншого боку, визнання неправдивими будь-яких фактів чи подій можливо лише **через їх порівняння з аналогічними даними,** опублікованими в офіційних джерелах, що поліції не завжди вдавалось зробити.

Втім, не тільки поліцейські, а й навіть судді не мали однозначної позиції щодо критеріїв визначення винуватості особи у розповсюджені недостовірної інформації і іноді виносили кардинально протилежні рішення при оцінюванні однакових інформаційних подій.

10.04.2020 суддя Зіньківського районного суду Полтавської області виніс постанову про притягнення до адміністративної відповідальності за статтею 173-1 КУпАП чоловіка, який поширив у соціальній мережі «Facebook» пост-картинку із зазначенням телефону Служби безпеки України та зображенням портрета Президента України. На думку судді, цей пост надавав недостовірну інформацію і дискредитував державні правоохоронні органи, чим створював передумови до «сіяння паніки серед користувачів соцмережі «Facebook» (справа N° 530/431/20).

15.04.2020 суддя Ленінського районного суду м. Полтави визнав винним і наклав адміністративне стягнення на іншо-

го чоловіка, який також опублікував на сторінці у «Facebook» пост-картинку із зображенням Президента України та текстом «Наживаються на горі. Маска — 1,60 грн. за шт., тел.0800-501-482 Служба безпеки України» (справа № 553/668/20).

В той же час, 07.05.2020 суддя Київського районного суду м. Полтави закрив провадження у точно такій же справі за відсутністю складу адміністративного правопорушення у діях чоловіка, який також на своїй сторінці у «Facebook» розмістив аналогічний пост-картинку із зображенням портрета Президента, вартістю маски та номером телефону СБУ — суддя вирішив, що це не зможе призвести до паніки або порушень громадського порядку (справа № 552/1625/20). Виправдувальне рішення прийняв і суддя Кам'янець-Подільського міськрайонного суду Хмельницької області, розглядаючи 26.05.2020 адміністративну справу стосовно жінки, яка через «Facebook» поширила світлину із зображенням діючого Президента України і фоновими написами на ній про завищені ціни на медичні маски, реальна вартість яких, начебто, складає 1.60 грн. за штуку. Суддя прийняв до уваги пояснення жінки про те, що її повідомлення направлене на акцентування уваги органів державної влади на актуальність питання завищення цін в період надзвичайної ситуації і зауважив, що у справі відсутні будь-яких докази того, що опублікована світлина викликали чи могла викликати паніку або порушення громадського порядку (справа № 676/2400/20).

Суддя Долинського районного суду Івано-Франківської області визнав винуватим у порушенні статті 173-1 КУпАП громадянина, який 14.04.2020 оприлюднив на своїй сторінці у «Facebook» публікацію під назвою «Он умер на глазах у матери. В Украине полиця свернула шею парню за нарушение карантина» (справа № 343/908/20).

Практично аналогічна адміністративна справа — чоловік розмістив у «Facebook» пост з текстом «Полиция скрутила шею парню за нарушение карантина» — розглядалась 21.05.2020 Смілянським міськрайонним судом Черкаської області. Тут суддя прийняв протилежне рішення — закрив справу за відсутністю складу правопорушення, зазначивши у

постанові: «суд не вважає, що такий пост, попри його неправдивість, міг викликати у людини нестримний страх чи паніку у вигляді неконтрольованого прагнення уникнути небезпечної ситуації» (справа N° 703/1162/20).

3.2. Складання на громадян протоколів за відсутності доказів скоєння ними правопорушення

Суддя Сторожинецького районного суду Чернівецької області визнав не доведеним факт поширювання неправдивих чуток особою, яка через мережу Інтернет поширила неправдивий допис про те, що в Україні вже понад 200 тис. хворих на коронавірус. Приймаючи таке рішення, суддя зауважив, що до адміністративного протоколу «взагалі не долучено ніяких доказів, які б підтверджували факт поширення інформації саме цією особою, оскільки доданий до протоколу сриншот у вигляді зображення, яке бачить користувач на екрані монітору, не доказує, що його створювачем є саме ця особа» (справа N° 723/1640/20).

Суддя Смілянського міськрайонного суду Черкаської області відмовив у притягненні до адміністративної відповідальності громадянки, яка у приміщенні магазину повторила почуту від знайомої інформацію про те, що господарі магазинів «Пасаж» та «Росток» захворіли на коронавірус. При цьому суддя не визнав належним доказом наданий поліцією відеозапис події, оскільки протокол про адміністративне правопорушення не містив посилання на технічний засіб, за допомогою якого цей відеозапис здійснено (справа N° 703/1201/20).

Суддя Богунського районного суду міста Житомир, розглянувши адміністративну справу про поширення чоловіком через Інтернет відеоролика щодо соціально-економічної ситуації у місті Житомир, закрив провадження у справі. «Наданий суду акт свідчить про те, що на сторінці «Facebook» здійснено розміщення якогось відеоролику, однак у акті не вказаний його зміст... Вказаний відеоролик для дослідження суду не надавався, а тому суд позбавлений можливості дослідити відеоролик чи іншим чином з'ясувати його зміст» (справа N° 295/4227/20).

На незадовільне ставлення співробітників поліції до дотримання прав громадян при складанні протоколів за статтею 173-1 КУпАП вказує і значна кількість адміністративних справ, повернутих судами без розгляду (станом на 20.07.2020 суди повернули 27 таких справ). Поліцейські доволі часто **нехтували елементарними вимогами КУпАП** до порядку оформлення відповідних матеріалів, про що красномовно свідчать витяги з суддівських постанов, оприлюднених у Єдиному державному реєстрі судових рішень.

«З дослідженого протоколу про адміністративне правопорушення вбачається, що він не підписаний посадовою особою, яка його склала. Таким чином, протокол не може вважатись належним і допустимим доказом у справі» (Ленінський районний суд міста Миколаєва, справа N° 489/2097/20).

«У фабулі протоколу про адміністративне правопорушення відсутні відомості щодо місця та часу його вчинення» (Довгинцівський районний суд міста Кривого Рогу Дніпропетровської області, справа N° 211/2226/20).

«До матеріалів протоколу про адміністративне правопорушення долучені копії повідомлення, акт огляду та скріншот, які не завірені належним чином у встановленому законом порядку, а тому суд позбавлений можливості надати їм належну оцінку» (Херсонський міський суд, справа N° 766/8885/20).

«До матеріалів справи про адміністративне правопорушення не долучено повного тексту повідомлення, яке розмістила на своїй сторінці ОСОБА, що не дає можливості оцінити таке повідомлення на предмет наявності у ньому неправдивих чуток» (Залізничний районний суд міста Львова, справа N° 462/2441/20).

Висновки

За своєю сутністю, стаття 173-1 КУпАП *«Поширювання неправдивих чуток»* є узаконеним інструментом обмеження владою права на вільне вираження своїх поглядів й переконань, що, згідно статті 34 Конституції України, допускається в окремих випадках, у тому числі для охорони здоров'я громадян. Проте, надмірність і непродуманість подібного роду втручання, завжди несе потенційну загрозу не тільки принципам демократії, а й безпеці населення та інтересам держави. У певному сенсі символічно, що китайський лікар Лі Веньлянь, який першим повідомив у чаті WeChat про новий вірус ще у грудні 2019 року, був викликаний за це у поліцію, де йому винесли дисциплінарне попередження за поширювання «неправдивої інформації».

«Журналісти, ЗМІ, медичні працівники, активісти громадянського суспільства та громадськість загалом повинні мати змогу критикувати владу та вивчати заходи її реагування на кризу», – наголошується у посібнику для країн-членів Ради Європи *«Поважаючи демократію, верховенство закону та прав людини в рамках санітарної кризи COVID-19».* А отже, будь яке обмеження державою свободи висловлення громадянами своїх думок і поглядів має виправдовувати свою мету, бути пропорційним загрозі і реалізовуватися з неухильним дотриманням всіх вимог законодавства.

На жаль, вказані принципи не стали для українських поліцейських базовими і застосування адміністративного примусу у вигляді статті 173-1 КУпАП *«Поширювання неправдивих чуток»* **здійснювалось ними вибірково і з численними порушеннями прав й свобод громадян.**

Рекомендації

Керівництву Національної поліції України

- Провести робочу зустріч з представниками судової влади з метою досягнення єдиної позиції у питанні визначення критеріїв визнання інформації неправдивою та такою, що може призвести до паніки населення або порушення громадського порядку.
- За результатами зустрічі підготувати та направити до територіальних органів поліції методичні рекомендації з роз'ясненнями підстав кваліфікації дій особи, як порушення статті 173-1 КУпАП *«Поширювання неправдивих чуток»*, а також щодо переліку необхідних доказових матеріалів для оформлення відповідної справи.
- До отримання вказаних рекомендацій персоналом поліції, орієнтувати особовий склад на зменшення адміністративного тиску на населення із застосуванням статті 173-1 КУпАП *«Поширювання неправдивих чуток»*.

КІБЕРПОЛІЦІЯ

Асоціація
УМДПЛ
UMDPL
Association

Асоціація українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів (Асоціація УМДПЛ) – неурядова правозахисна організація, що здійснює системний всеукраїнський моніторинг дотримання прав людини та основоположних свобод у діяльності правоохоронних органів.

Ми працюємо за такими напрямками:
- Боротьба з катуваннями;
- Розвиток громадського контролю;
- Захист правозахисників та активістів;
- Робота з вразливими групами;
- Реформа органів правопорядку.

Асоціація УМДПЛ має багаторічний досвід роботи в галузі моніторингу дотримання прав людини, а також власний пул експертів, які беруть участь у роботі консультативно-дорадчих органів та міжвідомчих експертних груп. Експерти Асоціації беруть участь у розробці численних змін до нормативно-правових актів, що регулюють діяльність правоохоронних органів та є співавторами законопроектів, розробниками низки тренінгів, майстер-класів, посібників, аналітично-методичних матеріалів, науково-практичних видань тощо.

Сайт: umdpl.info

Facebook: fb.com/Association.UMDPL

Електронна пошта для зауважень та коментарів:
umdpl.association@gmail.com